TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2006. gada 28. septembrī *

Apvienotās lietas C-282/04 un C-283/04

par prasībām sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko attiecīgi 2004. gada 30. jūnijā un 2004. gada 1. jūlijā cēla

**Eiropas Kopienu Komisija**, ko pārstāv H. Stēvlbeks [*H. Støvlbæk*], A. Neijenhauss [*A. Nijenhuis*] un S. Noe [*S. Noë*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

**Nīderlandes Karalisti**, ko pārstāv H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*], J. van Bakela [*J. van Bakel*] un M. de Hrāfe [*M. de Grave*], pārstāvji,

atbildētāja.

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*] (referents), tiesneši K. Šīmans [*K. Schiemann*], N. Kolnerika [*N. Colneric*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] un E. Juhāss [*E. Juhász*],

ģenerāladvokāts M. Pojarešs Maduru [*M. Poiares Maduro*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 6. aprīlī,

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Ar saviem prasības pieteikumiem Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, uzturot spēkā *Koninklijke KPN NV* un *TPG NV* statūtos zināmus noteikumus, kas paredz, ka šo sabiedrību kapitāls ietver īpašu Nīderlandes valstij piederošu vārda akciju, kas piešķir īpašas tiesības akceptēt noteiktus minēto sabiedrību institūciju lēmumus, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 43. un 56. pants.

## Atbilstošās tiesību normas

2 Saskaņā ar Nīderlandes civilkodeksa (*Burgerlijk Wetboek*, turpmāk tekstā — "*Burgerlijk Wetboek*") 2:8. pantu to tiesību izmantošanu, kādas ir īpašās akcijas īpašniekam, reglamentē saprātīguma un taisnīguma principi. Saskaņā ar šo noteikumu:

"1. Juridiskajai personai un personām, kas saskaņā ar likumu vai statūtiem saistītas ar tās organizāciju, vienai pret otru jāizturas saskaņā ar saprātīguma un taisnīguma principu prasībām.

2. Noteikums, kas piemērojams [attiecībām] starp tām saskaņā ar likumu, paražām, statūtiem, reglamentiem vai rīkojumu, nav piemērojams tiktāl, ciktāl, ņemot vērā apstākļus, tas būtu nepieņemami no saprātīguma un taisnīguma viedokļa."

3 *Burgerlijk Wetboek* 2:92. pants nosaka:

"1. Ja statūtos nav noteikts citādi, visas akcijas piešķir tādas pašas tiesības un pienākumus proporcionāli to vērtībai.

[..]

3. Statūtos var paredzēt, ka noteiktas akcijas piešķir īpašas tajos aprakstītas tiesības attiecībā uz sabiedrības kontroli."

## Fakti un pirmstiesas procedūra

4 1989. gadā Nīderlandes valsts pasta, telegrāfa un telefona uzņēmums tika pārveidots par akciju sabiedrību ar nosaukumu *Koninklijke PTT Nederland NV* (turpmāk tekstā — "*PTT*").

5 Sakarā ar daļēju *PTT* privatizāciju, 1994. gadā pārdodot pirmo daļu akciju, kas veidoja 30 % tās kapitāla, un 1995. gadā pārdodot otro akciju daļu, kas veidoja 20 % tās kapitāla, šī uzņēmuma statūti tika grozīti, lai Nīderlandes valsts labā izveidotu īpašu akciju — t.s. "golden share".

6 1998. gadā *PTT* tika sadalīta divās atsevišķās sabiedrībās, proti, *Koninklijke KPN NV* (turpmāk tekstā — "*KPN*") telekomunikāciju pakalpojumiem un *TNT Post Groep NV*, kas pēc tam kļuva par *TPG NV* (turpmāk tekstā — "*TPG*"), pasta pakalpojumiem.

7 Šīs sadalīšanas laikā īpašā akcija, kas Nīderlandes valstij bija *PTT*, tika pārveidota tā, lai šai valstij būtu īpašā akcija katrā no abām jaunajām sabiedrībām (turpmāk tekstā — "attiecīgās īpašās akcijas").

8 Principā Nīderlandes valsts varēja atsavināt tai piederošās īpašās akcijas attiecīgajai sabiedrībai vai citam ieguvējam. Pēdējā gadījumā saskaņā ar *KPN* un *TPG* statūtu 17. pantu šī pāreja bija jāapstiprina minētās sabiedrības valdei un uzraudzības padomei.

9 Attiecīgās īpašās akcijas piešķir Nīderlandes valstij īpašas iepriekšējas piekrišanas tiesības attiecībā uz šo divu sabiedrību institūciju lēmumiem šādos jautājumos:

— sabiedrības akciju emisija (*KPN* un *TPG* statūtu 12. panta 1., 2. un 4. punkts);

— parasto akciju turētāju priekšrocību tiesību ierobežošana vai atcelšana (*KPN* un *TPG* statūtu 13. panta 3. punkts);

— tādu savu pašas akciju iegūšana vai atsavināšana, kas veido vairāk nekā 1 % no parakstītā kapitāla parastajās akcijās (*KPN* un *TPG* statūtu 15. panta 3. punkts);

— īpašās akcijas izņemšana (*KPN* un *TPG* statūtu 16. panta 3. punkts);

— ar akciju turēšanu *KPN Telecom BV* vai *PTT Post Holdings BV* (vai citā juridiskajā personā Likuma par pastu [*Postwet*] 4. panta 1. punkta izpratnē) saistīto balsstiesību izmantošana saistībā ar priekšlikumiem par likvidāciju, apvienošanu vai sadalīšanu, savu pašas akciju iegūšanu un statūtu grozījumiem jautājumā par šo sabiedrību pilnsapulces pilnvarām iepriekš minētajās jomās (*KPN* un *TPG* statūtu 25. panta 3. punkta a) apakšpunkts);

— investīcijas, kas saistītas ar sabiedrības pašu kapitāla samazināšanos saskaņā ar konsolidēto bilanci zem 30 % no *KPN* kopējiem aktīviem (*KPN* statūtu 25. panta 3. punkta b) apakšpunkts) vai zem 15 % no *TPG* kopējiem aktīviem (*TPG* statūtu 25. panta 3. punkta b) apakšpunkts);

— dividenžu izmaksāšana sabiedrības akcijās vai uz rezervju rēķina (*KPN* un *TPG* statūtu 36. pants);

— apvienošana vai sadalīšana (*KPN* un *TPG* statūtu 47. panta 2. punkta a) apakšpunkts);

— sabiedrības likvidācija (*KPN* un *TPG* statūtu 47. panta 2. punkta b) apakšpunkts);

— sabiedrības statūtu grozīšana (*KPN* un *TPG* statūtu 47. panta 2. punkta c) apakšpunkts), it īpaši jautājumos par:

— tās darbības veidu tiktāl, ciktāl tas saistīts ar koncesiju un atļauju izpildi;

— sabiedrības kapitālu un tās akciju veidiem, ja ir runa par jauna akciju veida vai kuponu vai citu tiesību uz sabiedrības iznākumu vai īpašumu izveidošanu, vai par īpašās akcijas vai B priekšrocību akciju atcelšanu;

— īpašās akcijas atsavināšanu un

— tiesību, kas saskaņā ar *KPN* un *TPG* statūtu 12. un 13. pantu, 15. panta 3. punktu, 25. panta 3. punktu, 36. pantu un 47. panta 2. punktu saistītas ar īpašo akciju, grozīšanu, kā arī

— vispārīgi — jebkuriem grozījumiem, kas ierobežo vai aizskar ar īpašo akciju saistītās tiesības vai ir ar tām pretrunā.

10 "Afspraken op Hoofdlijnen KPN en TPG" (vienošanās ar *KPN* un *TPG*) Nīderlandes valsts apņēmās, pirmkārt, izmantot īpašo akciju, kas tai bija *KPN*, tikai tad, ja to prasītu tās kā būtiska akcionāra intereses, un, otrkārt, izmantot īpašo akciju, kas tai bija *TPG*, tikai šādā pašā gadījumā vai tad, ja to prasītu ar vispārējo pasta pakalpojumu garantiju saistīto vispārējo interešu aizsardzība. Minētā valsts arī apņēmās neizmantot savas no īpašajām akcijām izrietošās tiesības, lai attiecīgās sabiedrības aizsargātu pret nevēlamu kontroles maiņu.

11 Laikā no 1998. gada līdz argumentētajā atzinumā noteiktajam terminam, proti, 2003. gada 6. aprīlim, Nīderlandes valsts vienkāršā dalība bija palielinājusies līdz 20 % *KPN* un līdz 35 % *TPG*.

12 Devusi iespēju Nīderlandes Karalistei iesniegt apsvērumus, Komisija 2003. gada 6. februārī šai dalībvalstij nosūtīja divus argumentētus atzinumus, kuros tā apgalvoja, ka īpašās akcijas, kas Nīderlandes valstij bija sabiedrībās *KPN* un *TPG*, tai šķiet nesaderīgas ar EKL 56. panta 1. punktu un EKL 43. pantu. Komisija aicināja šo dalībvalsti divu mēnešu laikā veikt pasākumus, kas nepieciešami, lai izpildītu šo

argumentēto atzinumu prasības. Nebūdama apmierināta ar atbildēm, kuras Nīderlandes valdība sniedza savās 2003. gada 28. aprīļa vēstulēs, Komisija cēla šo prasību.

13 Ar Tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2005. gada 23. novembra rīkojumu lietas C-282/04 un C-283/04 tika apvienotas mutvārdu procesā un galīgā sprieduma taisīšanai.

**Par prasībām**

14 Katras no savām prasībām atbalstam Komisija atsaucas uz diviem iebildumiem, kas būtībā ir par EKL 56. panta 1. punkta un EKL 43. panta pārkāpumu, tādēļ ka Nīderlandes Karalistei sabiedrībās *KPN* un *TPG* pieder attiecīgās īpašās akcijas, kas tai piešķir īpašas iepriekšējas piekrišanas tiesības attiecībā uz noteiktiem šo divu sabiedrību vadības institūciju lēmumiem.

*Par iebildumiem par EKL 56. panta 1. punkta pārkāpumu*

Lietas dalībnieku argumenti

15 Komisija apgalvo, ka attiecīgās īpašās akcijas ir šķērslis kapitāla brīvai apritei EKL 56. panta 1. punkta izpratnē un ka ar šīm akcijām saistītās īpašās tiesības, pat tiktāl, ciktāl tās paredz vispārējo interešu aizsardzību, katrā ziņā nav samērīgas.

16 Nīderlandes valdība atbild, ka šīs akcijas nav šķērslis kapitāla brīvai apritei. Tās nevar tikt uzskatītas par "valsts pasākumiem", kas ietilpst EKL 56. panta 1. punkta piemērošanas jomā. Turklāt tās ietekmē nevis attiecīgo sabiedrību akciju iegūšanu, bet gan tikai noteiktus ar to vadību saistītus lēmumus. Tās nevar atturēt investorus no šo sabiedrību daļu iegūšanas un faktiski nekādā veidā tos nav atbaidījušas. Turklāt, pat ja tiktu konstatēta saikne starp attiecīgajām īpašajām akcijām un investīciju lēmumu, šāda saikne būtu tik nejauša un netieša, ka tā nevarētu tikt uzskatīta par šķērsli kapitāla brīvai apritei.

17 Pakārtoti šī valdība apgalvo, ka tās īpašo akciju *TPG* katrā ziņā attaisno imperatīvs vispārējo interešu apsvērums, proti, vispārējo pasta pakalpojumu garantija.

Tiesas vērtējums

— Par šķēršļu pastāvēšanu

18 Jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 56. panta 1. punkts principā aizliedz ierobežojumus kapitāla brīvai apritei starp dalībvalstīm (šajā sakarā skat. 2002. gada 4. jūnija spriedumu lietā C-483/99 Komisija/Francija, *Recueil*, I-4781. lpp., 35. un 40. punkts, un 2003. gada 13. maija spriedumu lietā C-98/01 Komisija/Apvienotā Karaliste, *Recueil*, I-4641. lpp., 38. un 43. punkts).

19 Tā kā EK līgumā nav "kapitāla aprites" jēdziena definīcijas, Tiesa iepriekš ir atzinusi norādošu vērtību nomenklatūrai, kas ir pievienota Padomes 1988. gada 24. jūnija Direktīvai 88/361/EEK par Līguma 67. panta [pants, kuru atcēla ar Amsterdamas līgumu] īstenošanu (OV L 178, 5. lpp.). Tādējādi kapitāla aprite EKL 56. panta 1. punkta izpratnē citastarp ir tieši ieguldījumi ar līdzdalību uzņēmumā, iegādājoties tā akcijas, kas dod iespēju efektīvi piedalīties tā vadībā un kontrolē (t.s. "tieši ieguldījumi"), kā arī vērtspapīru iegūšana kapitāla tirgū, kas realizēta vienīgi ar nodomu veikt kapitāla ieguldīšanu, bez nodoma ietekmēt uzņēmuma vadību (t.s. "portfeļa ieguldījumi") (šajā sakarā skat. 1999. gada 16. marta spriedumu lietā C-222/97 *Trummer* un *Mayer*, *Recueil*, I-1661. lpp., 21. punkts, un iepriekš minētos spriedumus lietā Komisija/Francija, 36. un 37. punkts, kā arī lietā Komisija/Apvienotā Karaliste, 39. un 40. punkts).

20 Attiecībā uz šiem ieguldījumu veidiem Tiesa ir precizējusi, ka valsts pasākumi, kas var kavēt vai ierobežot akciju iegūšanu attiecīgajos uzņēmumos vai kas var atturēt citu dalībvalstu investorus no kapitāla ieguldīšanas tajos, ir uzskatāmi par "ierobežojumiem" EKL 56. panta 1. punkta izpratnē (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Francija, 41. punkts; 2005. gada 2. jūnija spriedumu lietā C-174/04 Komisija/Itālija, Krājums, I-4933. lpp., 30. un 31. punkts, kā arī 2006. gada 19. janvāra spriedumu lietā C-265/04 *Bouanich*, Krājums, I-923. lpp., 34. un 35. punkts).

21 Šajā lietā jāatzīst, ka attiecīgās īpašās akcijas ir EKL 56. panta 1. punktā paredzētais kapitāla brīvas aprites ierobežojums.

22 Vispirms jāatzīmē, ka attiecīgo īpašo akciju paredzēšana *KPN* un *TPG* statūtos ir notikusi, pamatojoties uz lēmumiem, ko Nīderlandes valsts ir pieņēmusi šo divu sabiedrību privatizācijas laikā, lai nodrošinātu zināma skaita statūtos noteiktu īpašu

tiesību saglabāšanu. Šādos apstākļos pretēji Nīderlandes valdības apgalvotajam minētās akcijas ir jāatzīst par valsts pasākumiem, kas ietilpst EKL 56. panta 1. punkta piemērošanas jomā.

23 Turpinājumā jāatzīst, ka attiecīgās īpašās akcijas var atturēt citu dalībvalstu investorus no ieguldījumu veikšanas *KPN* un *TPG*.

24 Pamatojoties uz šīm īpašajām akcijām, virkne ļoti svarīgu *KPN* un *TPG* institūciju vadības lēmumu, kas attiecas gan uz šo divu sabiedrību darbību, gan uz pašu to struktūru (proti, jautājumi par apvienošanu, sadalīšanu un likvidāciju), ir atkarīgi no Nīderlandes valsts iepriekšējas piekrišanas. Tādējādi, kā to pamatoti atzīmēja Komisija, no vienas puses, šīs īpašās akcijas Nīderlandes valstij piešķir tādu ietekmi uz *KPN* un *TPG* vadību, kas nav pamatota ar tās ieguldījumu apjomu un kas ir ievērojami lielāka par ietekmi, kādu tās vienkāršā dalība šajās sabiedrībās tai parasti ļautu iegūt. No otras puses, minētās akcijas ierobežo citu akcionāru ietekmi, kāda tiem varētu būt attiecībā pret viņu dalības *KPN* un *TPG* nozīmīgumu.

25 Turklāt šīs īpašās akcijas var tikt izņemtas tikai ar Nīderlandes valsts piekrišanu.

26 Tā kā tās pakļauj tik nozīmīgus lēmumus Nīderlandes valsts iepriekšējai piekrišanai un tādējādi ierobežo citu akcionāru iespējas efektīvi piedalīties attiecīgās sabiedrības vadībā, minēto akciju pastāvēšana var negatīvi ietekmēt tiešos ieguldījumus.

27 Tāpat attiecīgās īpašās akcijas var atturēt no portfeļa ieguldījumiem *KPN* un *TPG*. Iespējamais Nīderlandes valsts atteikums piekrist nozīmīgam lēmumam, kuru attiecīgās sabiedrības institūcijas uzskata par sabiedrības interesēm atbilstošu, patiesībā var ietekmēt minētās sabiedrības akciju (biržas) vērtību un tādējādi šādu akciju pievilcīgumu ieguldītājiem.

28 Tādējādi risks, ka Nīderlandes valsts var izmantot savas īpašās tiesības interesēs, kas nesaskan ar attiecīgās sabiedrības ekonomiskajām interesēm, var atturēt tiešos vai portfeļa ieguldījumus tajās.

29 Visbeidzot, jāatzīmē, ka pretēji Nīderlandes valdības apgalvotajam šī ierobežojošā ietekme nav ne tik nejauša, ne tik netieša, lai neveidotu šķērsli kapitāla brīvai apritei.

30 Nevar izslēgt, ka noteiktos īpašos apstākļos Nīderlandes valsts var izmantot savas īpašās tiesības, lai aizstāvētu vispārējās intereses, kas var būt pretējas attiecīgās sabiedrības ekonomiskajām interesēm. Attiecīgās īpašās akcijas tādējādi ietver reālu risku, ka šī valsts var bloķēt lēmumus, ko šo sabiedrību institūcijas ir ierosinājušas kā šo sabiedrību interesēm atbilstošus.

31 Ņemot vērā iepriekš minēto, attiecīgās īpašās akcijas ir ierobežojumi EKL 56. panta 1. punkta izpratnē.

— Par šķēršļu iespējamo attaisnojumu

32 Kapitāla brīvu apriti tomēr var ierobežot valsts pasākumi, kas ir attaisnoti ar EKL 58. pantā minētajiem apsvērumiem vai imperatīviem vispārējo interešu apsvērumiem (šajā sakarā skat. 2004. gada 7. septembra spriedumu lietā C-319/02 *Manninen*, Krājums, I-7477. lpp., 29. punkts), tiktāl, ciktāl nepastāv Kopienu saskaņošanas pasākumi, kas paredzētu šo interešu aizsardzības nodrošināšanai nepieciešamos pasākumus (šajā sakarā saistībā ar pakalpojumu sniegšanas brīvību skat. 2006. gada 15. jūnija spriedumu lietā C-255/04 Komisija/Francija, Krājums, I-5251. lpp., 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Nepastāvot šādai Kopienu saskaņošanai, principā dalībvalstu kompetencē ir noteikt līmeni, kādā tās vēlas nodrošināt šādu likumīgo interešu aizsardzību, kā arī veidu, kādā šis līmenis sasniedzams. Tomēr tām ir jāievēro Līgumā noteiktās robežas un it īpaši samērīguma princips, kas noteic, ka pieņemtajiem pasākumiem ir jāatbilst nosprausto mērķu īstenošanai un tie nedrīkst pārsniegt mērķa sasniegšanai nepieciešamo (šajā sakarā skat. 2002. gada 4. jūnija spriedumu lietā C-503/99 Komisija/Beļģija, *Recueil*, I-4809. lpp., 45. punkts).

34 Tādējādi, lai novērtētu Komisijas iebildumu pamatotību, šajā lietā jāpārliecinās, vai attiecīgās īpašās akcijas, ar kurām ir saistītas īpašās iepriekšējas piekrišanas tiesības attiecībā uz *KPN* un *TPG* institūciju vadības lēmumiem, var tikt attaisnotas, ņemot vērā kādu no šī sprieduma 32. punktā minētajiem apsvērumiem, un vai šie pasākumi ir samērīgi ar sasniedzamajiem mērķiem.

35 Attiecībā uz īpašo akciju, kas tai ir *KPN*, Nīderlandes valdība neatsaucas ne uz vienu vispārējo interešu mērķi, kas varētu kalpot par tās attaisnojumu.

36 Šādos apstākļos pirmais iebildums lietā C-282/04 par EKL 56. panta 1. punkta pārkāpumu ir jāpieņem.

37 Attiecībā uz īpašo akciju, kas tai ir *TPG*, Nīderlandes valdība apgalvo, ka tā ir nepieciešama, lai garantētu vispārējos pasta pakalpojumus un it īpaši — lai aizsargātu *TPG* maksātspēju un kontinuitāti, jo *TPG* šobrīd ir vienīgais uzņēmums, kas Nīderlandē spēj nodrošināt šos vispārējos pakalpojumus likumā paredzētajā līmenī.

38 Šajā sakarā jāatzīmē, ka vispārējās interesēs esošu pakalpojumu, tādu kā vispārējie pasta pakalpojumi, garantija var būt imperatīvs vispārējo interešu apsvērums, kas var attaisnot kapitāla brīvas aprites šķērsli (pēc analoģijas skat. 2002. gada 20. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-388/00 un C-429/00 *Radiosistemi*, *Recueil*, I-5845. lpp., 44. punkts).

39 Tomēr attiecīgā specifiskā akcija pārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai garantētu vispārējo pasta pakalpojumu sniedzēja maksātspēju un kontinuitāti.

40 Kā to pamatoti atzīmējis ģenerāladvokāts savu secinājumu 38. un 39. punktā, jāatzīst, ka, no vienas puses, īpašās tiesības, kas Nīderlandes valstij ir *TPG*, nav ierobežotas ar šīs pēdējās darbību vispārējo pasta pakalpojumu sniedzējas statusā. No otras puses, šo īpašo tiesību izmantošana nav balstīta ne uz kādiem precīziem kritērijiem un nav jāpamato, kas jebkādu efektīvu tiesas kontroli padara neiespējamu.

41 Ņemot vērā iepriekš minēto, pirmais iebildums lietā C-283/04 par EKL 56. panta 1. punkta pārkāpumu ir jāpieņem.

*Par iebildumiem par EKL 43. panta pārkāpumu*

42 Komisija arī prasa atzīt, ka Nīderlandes Karaliste ir pārkāpusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 43. pants par brīvību veikt uzņēmējdarbību, tādēļ ka attiecīgās īpašās akcijas ne tikai kavē tiešos un portfeļa ieguldījumus *KPN* vai *TPG*, bet var arī traucēt dalību šo divu sabiedrību kontrolē un tātad kavēt ieguldījumus, kas zināmā mērā ietekmē to vadību un kontroli (šajā sakarā skat. 2002. gada 5. novembra spriedumu lietā C-208/00 *Überseering*, *Recueil*, I-9919. lpp., 77. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Kā to atzīmējis ģenerāladvokāts savu secinājumu 41. punktā, tiktāl, ciktāl attiecīgās īpašās akcijas ietver brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojumus, šādi ierobežojumi ir tiešas sekas iepriekš aplūkotajiem kapitāla brīvas aprites ierobežojumiem, no kuriem tie nav atdalāmi. Tādējādi, tā kā ir ticis atzīts EKL 56. panta 1. punkta pārkāpums, nav nepieciešams atsevišķi pārbaudīt attiecīgos pasākumus no Līguma noteikumu par brīvību veikt uzņēmējdarbību viedokļa (skat. it īpaši 2003. gada 13. maija spriedumu lietā C-463/00 Komisija/Spānija, *Recueil*, I-4581. lpp., 86. punkts).

44 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, jāatzīst, ka, uzturot spēkā *KPN* un *TPG* statūtos zināmus noteikumus, kas paredz, ka šo sabiedrību kapitālā ietilpst īpaša Nīderlandes valsts akcija, kas šai pēdējai piešķir īpašas tiesības piekrist noteiktiem minēto sabiedrību institūciju vadības lēmumiem, kuras nav ierobežotas ar gadījumiem, kad šīs valsts iejaukšanās ir nepieciešama Tiesas atzītu imperatīvu vispārējo interešu apsvērumu dēļ, un — *TPG* gadījumā — it īpaši tāpēc, lai nodrošinātu vispārējo pasta pakalpojumu uzturēšanu, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 56. panta 1. punkts.

**Par tiesāšanās izdevumiem**

45 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai šis spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

**1) uzturot spēkā *Koninklijke KPN NV* un *TPG NV* statūtos zināmus noteikumus, kas paredz, ka šo sabiedrību kapitālā ietilpst īpaša Nīderlandes valsts akcija, kas šai pēdējai piešķir īpašas tiesības piekrist noteiktiem minēto sabiedrību institūciju vadības lēmumiem, kuras nav ierobežotas ar gadījumiem, kad šīs valsts iejaukšanās ir nepieciešama Tiesas atzītu imperatīvu vispārējo interešu apsvērumu dēļ, un — *TPG NV* gadījumā — it īpaši tāpēc, lai nodrošinātu vispārējo pasta pakalpojumu uzturēšanu, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 56. pants 1. punkts;**

**2) Nīderlandes Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]